

den mellemkommunale Beskatning, saaledes som den eksisterer og praktiseres i Øjeblikket, ikke er tilfredsstillende. Jeg kunde ønske at komme ind paa andre Former for mellemkommunal Beskatning, og jeg tror ogsaa, at vi i en nær Fremtid bliver nødt dertil. Men det her foreliggende er jo, som der ogsaa er gjort opmærksom paa, en midlertidig Lov, og derfor forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at komme ind paa hele dette Forhold i stor Udstrækning.

Hvad angaar det ærede konservative Medlems Mishag med, at man skal anmelde Fraflytning fra Kommunerne, forekommer det mig, at noget saadant er i høj Grad paakrævet. Det er i Virkeligheden ganske uanstændigt, hvad man hidtil har budt Sogneraadsformænd og Kommunalbestyrelser rundt omkring, idet man har paalagt dem, at ligne og opkræve Skatter, men i mange Tilfælde har de overhovedet ikke haft Idé om, hvor de skal opkræve disse Skatter, fordi de paagældende er rejst deres Vej uden at have gjort nogen som helst Anmeldelse. Dette er Forhold, der ikke lader sig opretholde i det lange Løb. Det forekommer mig dog, at det mindste, man kan forlange af de Mennesker, der er satte i Skat, er, at de meddeler Skattemyndighederne, hvor de opholder sig, saa at disse kan være i Stand til at opkræve Skatterne.

Maa jeg saa nævne et Spørgsmaal, der vel ligger lidt udenfor det foreliggende Lovforslag, men som dog findes i Bilagene til Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Folketinget. Det er et Andragende fra de samvirkende Sogneraadsforeninger, og jeg vil gerne gøre opmærksom paa, hvilke Konsekvenser det kunde føre til, hvis man fulgte den der gjorte Henstilling. Man kræver deri, at der træffes Foranstaltninger til, at det skattefrie Fradrag i Henhold til Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 § 8 forhøjes med 400 Kr., samt at Fradraget for Børn forhøjes med 100 Kr. Nu er Forholdet for det første dette, at Henvendelsen har en forkert Adresse. Statsskatteloven hører under Finansministeren og ikke under Indenrigsministeren (*Indenrigsministeren* [Rode]: Andragendet skal indsendes til Indenrigsministeriet). Naa, ja, men det er ogsaa kun den formelle Side af Sagen. Den reelle Side af Sagen er det ganske interessante, hvad det vil betyde, hvis man gik ind paa den nævnte Henstilling. Jeg tror at kunne gøre det klart ved et Eksempel. Jeg tror i alt Fald,

at Venstres Ordfører (Dalsgaard) er klar over, hvad en saadan Ændring vil betyde statsskattemæssigt; men for at man bedre kan forstaa det, skal jeg tage et bestemt Eksempel. Tager man en Mand med en Indtægt paa 2 200 Kr. — det er et fuldkommen vilkaarligt valgt Tal — og med en Familie, der foruden ham og hans Hustru bestaar af 5 Børn, vil han efter de nuværende Beskatningsforhold komme til at betale 4½ Kr. Der fradrages nemlig i Henhold til de gældende Bestemmelser for det første 500 Kr. som Børnefradrag og dernæst 800 Kr., altsaa i alt 1 300 Kr. Hans skattepligtige Indtægt bliver da 900 Kr., og med den nuværende Procent af 0,5 bliver det 4½ Kr. Tager man saa en Skatteyder med en stor Indtægt, f. Eks. 150 000 Kr., vil han selvfølgelig faa de samme Fradrag paa henholdsvis 500 Kr. og 800 Kr. Men det forekommer mig nu, at man indenfor Sogneraadsforeningen ikke har haft Øje for, at der er en væsentlig Forskel mellem de Regler, hvorefter Statsskatten paalignes, og dem, hvorefter den kommunale Skat paalignes. I Kommunerne udregner man nemlig en bestemt Lignings- eller Skatteprocent og anvender den paa samtlige Skatteydere, medens man ved Statsskatten har en Progression, der endog gaar op til 25 pCt. for de største Indtægter. I Øjeblikket kommer den første Mand til at betale 4½ Kr., og den anden faar en Lettelse paa 247 Kr. Forhøjer man nu det skattefrie Fradrag med 400 Kr., saa bliver den Mand, der nu betaler 4½ Kr., skattefri, hvad jeg i og for sig ikke skulde have noget imod, da han hører til de mindste Skatteydere. Men der sker endvidere det, at Manden med en Indtægt af 150 000 Kr., beregnet efter den højeste Skatteprocent med Hensyn til dette Beløb, 19 pCt., faar en yderligere Lettelse af 171 Kr. Det nævnte Krav kan altsaa føre til Konsekvenser, der synes mig ganske urimelige, og som jeg ikke under nogen Betingelse kan gaa ind paa. Jeg tror, at hele Fejlen ligger i, at man fra Sogneraadsforeningernes Side ikke har været opmærksom paa den Forskel, jeg har anført mellem Reglerne for Paaligning af Statsskatten og Kommuneskatten. Jeg vil i alt Fald advare imod, at Ministeriet forsøger paa at anvende de samvirkende Sogneraadsforeningers Henstilling i den praktiske Skatte-lovgivning, thi det vil føre til Resultater, der ikke lader sig forsvare hverken paa den ene eller anden Maade.